

BIEN PUBLIC, Le, Gents ultramontaans dagblad (1853-1940), opgericht op initiatief van de industriëlen Joseph de Hemptinne, Ernest Solvyns, Désiré Casier-Légrand en notaris Jules Lammens. De krant was het orgaan van het gematigd ultramontanisme in België en droeg vóór 1884 in hoge mate bij tot de politieke bewustwording van de katholieke partij. Toen vanaf de jaren 1880 de discussie tussen ultramontanisme en liberaal-katholicisme was voorbijgestreefd, besteedde het dagblad meer aandacht aan sociale problemen.

Le Bien Public vertegenwoordigde steeds het standpunt van de bisschoppen en had bijgevolg sympathie voor de volkstaal, zij het enkel in zoverre die volkstaal kon bijdragen tot de verspreiding van de godsdienst. Een politieke vertaling hiervan wenste het blad hoegenaamd niet. *Le Bien Public* kantte zich in 1896-1897 tegen de vernederlandsing van de Gentse universiteit en tegen de samenwerking van

katholieke Vlaamsgezinden met anderen rond de **Gelijkheidswet**. Tussen 1901 en 1909 was het dagblad dé toonaangever in het bestrijden van de wetsvoorstellen inzake een taalregeling voor het vrij middelbaar onderwijs. Ook in de tussenoorlogse periode bleef *Le Bien Public* gekant tegen elke stap in de richting van het Vlaamse **minimumprogramma**. Symbolisch in die zin is haar steun bij de gemeenteraads- en parlamentsverkiezingen van 1932 aan de Gentse dissidente lijst *Union catholique*.

LITERATUUR: E. Lamberts (red.), *De kruistocht tegen het liberalisme*, 1984.

HENDRIK DEFOORT